

prima instanță: Iu. Grosu

DECIZIE

21 septembrie 2016

mun. Chisinau

Colegiul civil, comercial si de contencios administrativ al  
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul  
Judecătorii

Svetlana Filincova  
Dumitru Mardari  
Galina Stratulat

examinând recursurile declarate de Societatea pe Acțiuni „Floarea Soarelui” și Firma de Producție și Comerț „Bioprotect” Societate cu Răspundere Limitată, în pricina civilă cu privire la derularea procesului de insolabilitate intentat în privința Societății cu Răspundere Limitată „Demeder-Com”,

împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 31 mai 2016, prin care au fost respinse contestațiile înaintate de către Firma de Producție și Comerț „Bioprotect” Societate cu Răspundere Limitată față de creanțele creditorilor Întreprinderea Mixtă „Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată și Societatea cu Răspundere Limitată „Operator Anglo” și contestația Societății pe Acțiuni „Floarea Soarelui” față de creanțele Întreprinderii cu Capital Străin „Moldova Zahăr” Societate cu Răspundere Limitată și Rotari Vasile,

c o n s t a t ă :

La 03 februarie 2016, debitorul SRL „Demeder-Com” a înaintat cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de întreprinderea fondată.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 15 martie 2016, s-a constatat insolabilitatea SRL „Demeder-Com” din raionul Florești, satul Prajila, cod fiscal 1002602002812 și s-a intentat procesul de insolabilitate în privința acesteia.

Prin aceeași hotărâre a fost desemnat în calitate de administrator al insolabilității, Gavriș Nicolae, deținătorul autorizației nr. 95 din 14 ianuarie 2015, stabilit termenul-limită de înregistrare a cererii de admitere a creanțelor, în vederea întocmirii tabelului definitiv 18 aprilie 2016 și propus creditorilor garanți de a preciza neîntârziat bunurile asupra cărora dețin un drept de preferință, data ședinței de validare a creanțelor a fost stabilită pentru 27 aprilie 2016, ora 10.00 în incinta Curții de Apel Bălți, str. Ștefan cel Mare 54.

La 15 aprilie 2016, Rotari Vasile a înaintat cerere de admitere și validare a creanțelor în sumă de 528 068,14 lei cu titlu de creanță chirografară față de debitor.

La 18 aprilie 2016, Întreprinderii cu Capital Străin „Moldova Zahăr” Societate cu Răspundere Limitată (ÎCS „Moldova Zahăr” SRL) a înaintat o cerere de validare a creanțelor garantate cu suma de 9 573 299,58 lei, 158 717,82 lei și 447 613, 14 euro.

La 19 aprilie 2016, ÎM „Zernoff” SRL a înaintat cerere de admitere a creanței în sumă de 16 755 002,07 lei în calitate de creanță garantată.

La 19 aprilie 2016, SRL „Operator Angro” a înaintat cererea de admitere a creanțelor în sumă de 15 117 889,50 lei în calitate de creanță garantată.

La 21 aprilie 2016 de către administratorul insolabilității SRL „Demeder-Com” – Gavriș Nicolae a fost întocmit și prezentat tabelul definitiv al creanțelor împotriva patrimoniului debitorului și conform tabelului, creanțele ÎCS „Moldova Zahăr” SRL și Rotari Vasile au fost admise integral, creanțele ÎM „Zernoff” SRL și SRL „Operator Angro” parțial, numai în partea sumei de bază.

La 25 aprilie 2016, SA „Floarea Soarelui” a înaintat contestație cu privire la creanțele creditorului ÎCS „Moldova Zahăr” SRL.

În motivarea contestației a indicat, că în temeiul contractului de cesiune a creanței garantate nr. 158 din 06 mai 2015, încheiat între BC „Moldindconbank” SA (în calitate de cedent), SA „Floarea Soarelui” (în calitate de cesionar) și SRL „Demeder-Com” (în calitate de debitor), BC „Moldindconbank” SA a cesionat în favoarea SA „Floarea Soarelui”, conform pct. 1 (1) din contract creanța sa garantată, în conformitate cu contractul de credit nr. 75/1 din 28 martie 2014, în sumă de 6 324 463,56 lei.

Astfel, indică SA „Floarea Soarelui” că conform art. 556 alin. (1) Cod civil și art. 558 alin. (1) Cod civil, din 06 mai 2015, ca urmare a semnării a contractului de cesiune susnumit, SA „Floarea Soarelui” a substituit pe BC „Moldindconbank” SA în calitate de creditor al debitorului SRL „Demeder-Com” conform contractului de credit nr. 75/1 din 28 martie 2014 cu o creanță de 6 324 463,56 lei.

Explică în acest sens că în conformitate cu prevederile pct. 2 (1) al contractului supra enunțat, cesionarul s-a obligat să achite valoarea creanței susnumite în ziua semnării creanței.

Torodată conform pct. 2 (3) din contractul de cesiune a creanței garantate nr. 158 din 06 mai 2015, în cazul neexecutării corespunzătoare a obligației de plată prevăzute la pct. 2.1 al contractului, cesionarul urmează să îi achite cedentului o penalitate în mărime de 0,1% de la valoarea sumei restante, calculate de la fiecare zi de întârziere.

Respectiv din momentul semnării contractului de cesiune a creanței garantate nr. 158 din 06 mai 2015, SA „Floarea Soarelui” a substituit în totalitate BC „Moldindconbank” SA, în calitate de creditor al debitorului conform contractului de credit nr. 75/1 din 28 martie 2014.

Menționează în acest context că SA „Floarea Soarelui” a achitat suma de 6 250 000 lei conform contractului de cesiune susnumit la data încheierii contractului și ulterior la 19 aprilie 2016 a mai achitat 74 463, 56 lei.

Indică SA „Floarea Soarelui” că în această perioadă nu a primit din partea BC „Moldindconbank” SA nici o notificare privind suma restantă sau penalitatea necesară a fi achitată conform contractului de cesiune. Cu toate acestea BC „Moldindconbank” SA contrar prevederilor legale, în condițiile în care contractul de cesiune nr. 158 din 06 mai 2015 nu a fost reziliat, vine să cesioneze repetat, dar deja către ÎCS „Moldova Zahăr” SRL, suma de 76 533, 51 lei conform contractului de credit nr. 75/1 din 28 martie 2014, ce deja a fost cesionată către SA „Floarea Soarelui”. Mai mult BC „Moldindconbank” calculează pentru suma respectivă penalitatea de 82 184,31 lei, pe care la fel o cesionează ÎCS „Moldova Zahăr” SRL

conform contractului de cesiune nr. C-01 din 05 aprilie 2016. Or, diferența dintre suma de 74 463,56 lei cesionată către SA „Floarea Soarelui” calculată conform contractului de credit nr. 75/1 din 28 martie 2014 și suma de 76 533,51 lei cesionată către ÎCS „Moldova Zahăr” SRL calculată conform aceluiași contract, adică de 2069,95 lei, nu este altceva decât calculul comisionului de către BC „Moldindconbank” SA între data cesiunii de către SA „Floarea Soarelui” și cea a cesiunii de către ÎCS „Moldova Zahăr” SRL.

Consideră absolut ilegale acțiunile BC „Moldindconbank” SA care a cesionat repetat în condițiile în care contractul de cesiune a creanței nr. 158 din 06 mai 2015 încheiat între BC „Moldindconbank” SA, SA „Floarea Soarelui” și Debitor, nu a fost reziliat, și cu atât mai mult că SA „Floarea Soarelui” nu a fost în nici un fel notificată în legătură cu punerea în întârziere sau rezilierea contractului.

Remarcă că creanța care deja a fost cesionată în totalitate către SA „Floarea Soarelui” în baza contractului de cesiune a creanței nr. 158 din 06 mai 2015 deținută de BC „Moldindconbank” SA față de debitor conform contractului de credit nr. 75/1 din 28 martie 2014 a fost cesionată și către ÎCS „Moldova Zahăr” SRL conform aceluiași contract de credit, prin contractul de cesiune a creanțelor nr. C-01 din 05 aprilie 2016.

Or, în condițiile în care contractul de cesiune a creanței nr. 158 din 06 mai 2015 era în vigoare și nu a fost reziliat, BC „Moldindconbank” SA nu a fost în drept să cesioneze către ÎCS „Moldova Zahăr” SRL o parte din creanța care deja a fost cesionată, anterior, către SA „Floarea Soarelui”.

Concomitent, remarcă ilegalitatea admiterii creanței ÎCS „Moldova Zahăr” SRL în partea ce ține de suma de 158 717,82 lei, în baza contractului de credit nr. 75/1 din 28 martie 2014, dintre care comision de administrare în sumă de 76 533,21 lei și penalitate în sumă de 82 184,31 lei.

La fel, menționează că penalitatea calculată de BC „Moldindconbank” SA asupra sumei comisionului de 76 533,21 lei este una ilegală, deoarece creanța respectivă deja a fost cesionată către SA „Floarea Soarelui” și respectiv BC „Moldindconbank” SA nu era în drept nici să cesioneze suma respectivă, nici să o majoreze, nici să calculeze penalitatea, sau să cesioneze penalitatea, din moment ce din data de 06 mai 2015 creanța respectivă nu mai aparținea BC “Moldindconbank” SA fiind cesionată către SA „Floarea Soarelui” prin contractul de cesiune a creanței nr. 158 din 06 mai 2015.

Afirmă în acest sens, că dacă BC “Moldindconbank” SA s-ar considera lezată în drepturi, aceasta urma să calculeze o penalitate în legătură cu creanța cesionată nu în temeiul contractului de credit nr. 75/1 din 28 martie 2014, creanța conform contractului respectiv fiind cesionată către SA „Floarea Soarelui” din 06 mai 2015, ci în conformitate cu pct. 2 (3) din contractul de cesiune a creanței nr. 158 din 06 mai 2015.

În acest context consideră absolut abuzivă și ilegală cesiunea repetată către ÎCS „Moldova Zahăr” SRL a unei părți din creanța deja cesionată anterior către SA „Floarea Soarelui”, precum și calculul unei penalități de către BC “Moldindconbank” SA asupra unei creanțe care deja nu îi aparținea. Admiterea de către administrator a creanței respective presupune o dublă impunere a Debitorului pentru suma admisă, din moment ce creanța a fost validată atât în privința SA „Floarea Soarelui” cât și în privința ÎCS „Moldova Zahăr” SRL, ceea ce contravine

Legii.

La fel, relevă că creanța în sumă de 82 184,31 lei cesionată către ÎCS „Moldova Zahăr” SRL, care constituie penalitatea conform contractului de credit nr. 75/1 din 28 martie 2014, nicidecum nu putea fi inclusă în rangul creanțelor garantate, precizând în acest sens, că în situație similară administratorul Gavriș N., nu a admis în totalitate penalitatea calculată de SA „Floarea Soarelui” în rangul creanțelor de rangul VI, ceea ce denotă o tratare absolut diferită a aceluiași circumstanțe legale.

Insistă că creanța de 21 102,78 euro, echivalentul a 465 267,76 lei (conform cursului BNM la 15 martie 2016) admisă de administrator în rangul creanțelor garantate, cesionată către ÎCS „Moldova Zahăr” SRL conform contractului de credit nr. 41/14 din 08 mai 2014, constituie - penalitate la credit în sumă de 20 592,00 euro și penalitate la credit în sumă de 510,78 euro, conform art. 43 (2) Legii insolvențării și urma a fi admisă în rangul creanțelor chirografare de rang inferior (rangul VI), deoarece acestea constituie penalități.

La 26 aprilie 2016, SA „Floarea Soarelui” a înaintat o contestație cu privire la creanțele creditorului Rotari Vasile admise de către administratorul insolvențării în tabelul definitiv al creanțelor.

În motivarea contestației a indicat că în tabelul definitiv administratorul procesului de insolvență a inclus creanța chirografară în mărime de 528 068,14 lei, pe care Rotari Vasile indică că o are față de debitor conform contractului de cesiune a creanțelor nr. 10 din 14 octombrie 2015.

Consideră că validarea de către administratorul Gavriș Nicolae, a creanțelor supra enunțate în rangul creanțelor chirografare de rangul V, contravine art. 43 alin. (2) al Legii insolvențării, conform căruia creanțele care urmează a fi rambursate: unui asociat, acționar sau membru al debitorului ori ale persoanelor afiliate sau interdependente și alte asemenea creanțe urmează a fi validate în rangul creanțelor chirografare de rang inferior (rangul VI). Astfel, dacă creanța pretinsă de Rotari Vasile ar rezulta din cesiunea dreptului de a solicita suma de arendă al Directorului SRL “Demeder - Com” Rotari Nicolai, însăși tranzacția de cesiune nu poate artificial „transforma” această creanță în una de alt rang, acesta constituind un abuz evident și o interpretare eronată și absolut vicioasă a legii.

Cere excluderea în totalitate din tabelul definitiv al creanțelor SRL „Demeder- Com”, a creanței Rotari Vasile în sumă de 528 068,14 lei, inclusă în tabel de către administratorul insolvențării Gavriș Nicolae la creanțe chirografare de rangul V, cu respingerea cererii de validare a creanțelor înaintată de Rotari Vasile.

În același timp, indică că în cazul în care instanța va constata drept temeinică creanța lui Rotari Vasile în sumă de 528 068,14 lei, cere dispunerea corectării tabelului definitiv al creanțelor, în sensul excluderii creanței lui Rotari Vasile în sumă de 528 068,14 lei din rangul creanțelor chirografare de rangul V și validarea cu includerea creanțelor SRL Rotari Vasile în sumă de 528 068,14 lei în rangul creanțelor chirografare de rang inferior (rangul VI).

La 26 aprilie 2016, FPC ”Bioprotect” SRL a înaintat o contestație asupra tabelului definitiv al creanțelor în partea ce ține de creditorii ”Operator Agro” SRL și ÎM „Zernoff” SRL.

În motivarea contestației a indicat că creditorul ÎM „Zernoff” SRL a înaintat

spre validare suma de 16 755 002,07 lei, invocând existența unor relații contractuale privind vânzarea-cumpărarea de bunuri, conform contractelor nr. 10/03 din 10 martie 2015 și acordul adițional nr. 1 la acesta și contractul nr. 16/03 din 16 martie 2015 cu acordul adițional nr. 1.

Consideră că sunt neîntemeiate pretențiile în cuantumul înaintat de către ÎM „Zernoff” SRL, valoarea creanței urmând a fi rectificată și diminuată.

Susține în acest sens că conform contractului nr. 10/03 din 10 martie 2015 și acordul adițional nr. 1, de către ÎM „Zernoff” SRL a fost avansată suma de 4 500 000 lei, în acest sens fiind livrate în adresa acestuia 1301,87 tone de grâu la preț de 1500 lei/t, urmând a fi livrate și 636,79 tone de floarea soarelui la preț de 4000 lei/t, conform pct. 2 al Acordului nr. 1 din 03 august 2015, fiind astfel inadmisibile pretențiile cu referire la modificarea prețului pentru producția de floarea soarelui conform prețului mediu de piață în valoare de 7,85 lei/kg (fără TVA) invocat de către ÎM „Zernoff” SRL.

Indică că conform contractului nr. 16/03 din 16 martie 2015 și acordului adițional nr. 1, de către ÎM „Zernoff” SRL a fost avansată suma de 2 500 000 lei, pentru ce au fost livrate în adresa acestuia 580,13 tone de orz la prețul de 1600 lei, 392,94 tone de floarea soarelui, dintre care livrate doar 315,95 tone (nelivrat 76,99 tone) la preț de 4000 lei/t, conform pct. 2 al acordului nr. 1 din 03 august 2015, fiind astfel inadmisibile pretențiile prețului mediu de piață în valoare de 7,85 lei/kg (fără TVA) invocat de către ÎM „Zernoff” SRL la preț estimativ de 7,85 lei/kg (fără TVA).

În aceste condiții, consideră că datoria de bază este constituită din 2 547 195 lei (contractul nr.10/03) + 307 992 lei (contract nr.16/03) în total 2 855 187 lei.

Pentru considerentele enunțate invocă, că în temeiul pct. 4.2 al contractelor, pentru fiecare zi de întârziere urma a fi calculată o penalitate în cuantum de 0,5%.

Astfel creditorul ÎM „Zernoff” SRL cere penalități pentru perioada 30.09.2015 — 02.02.2016 (126 zile) ce constituie suma de 1 798 767,81 lei cu titlu de penalități (2 855 187 MDL x 0,5% x 126 zile)

Cu referire la aplicarea pct. 4.3 al contractelor prin impunerea unor penalități fixe în cuantum de 4 500 000 lei (contract nr.10/03 din 10.03.2015) și 2 500 000 (contract nr.16/03 din 16.03.2015), consideră că acestea sunt neîntemeiate și ilegale.

Or analizând clauza contractuală pct. 4.3, rezultă că aceasta prevede achitarea unei penalități fixe în cazul refuzului unilateral în executarea obligațiilor asumate.

De asemenea, invocă că în temeiul contractelor enunțate, creanța Demeder-Com SRL față de ÎM „Zernoff” SRL constituie suma de 2 855 187 lei și penalități în mărime de 1 798 767,81 lei.

Cu referire la anexarea la materiale cauzei a contractele de gaj nr. 16/03 din 16 martie 2015 și nr. 10/03 din 10 martie 2015 asupra roadei pentru anul 2015, în cuantum de 4 500 000 lei și 2 500 000 lei, relatează că le consideră drept inadmisibile, reieșind de altfel din prevederile legii cu privire la gaj.

Or, reieșind din situația faptică că contractele nu au fost confirmate/înregistrate în registrul de evidență a bunurilor, acestea nu sunt opozabile terților, fiind astfel imposibil de a valida ÎM „Zernoff” SRL, în calitate de creditor garantat în cadrul procesului de insolvență.

Consideră oportun de a menționa și faptul că conform contractelor de gaj invocate de creditor, obiect al gajului constituie roada anului 2015, cu scadența

acestora la 31 iulie 2015, astfel conform art. 495 lit. b) Cod Civil, gajul încetează în cazul expirării termenului pentru care a fost constituit.

Solicită includerea creanței ÎM „Zernoff” SRL în tabelul definitiv cu titlul de creanță de rangul 5 în calitate de creditor chirografar pentru suma datoriei ce constituie 2 855 187 lei și includerea creanței în tabelul creanțelor cu titlul de creanță de rangul 6 pentru suma penalităților ce constituie 1 798 767,81 lei.

În motivarea contestației FPC ”Bioprotect” SRL asupra tabelului definitiv al creanțelor în partea ce ține de “Operator Anglo” SRL a indicat că creditorul “Operator Anglo” SRL a înaintat spre validare suma de 15 117 889,5 lei, invocând existența unor relații contractuale privind vânzarea cumpărarea de bunuri.

Consideră pe deplin neîntemeiate pretențiile în cuantumul înaintat de către “Operator Anglo” SRL, valoarea creanței urmând a fi rectificată și diminuată.

Indică în acest sens, că conform pct. 2.1 al contractului nr.26/06 din 26 iunie 2015, de către “Operator Anglo” SRL a fost avansată suma de 4 000 500 lei, pentru livrarea în adresa acestuia a 2 667 tone de porumb la prețul de 1500 lei/tonă.

Respectiv, este inadmisibilă pretenția cu privire la modificarea prețului pentru producția de porumb conform prețului mediu de piață în valoare de 3,2 lei/kg (fără TVA) invocat de către “Operator Anglo” SRL.

La fel, invocă că în temeiul mențiunilor creditorului “Operator Anglo” SRL, Demeder-Com SRL nu și-a onorat integral obligațiile asumate.

În aceste condiții, conform pct. 4.3 al contractului nr. 26/06 din 26 iunie 2015, pentru neexecutarea integrală a obligațiilor asumate, este prevăzută o penalitate fixă în mărime de 4 000 500 lei.

Invocă creditorul “Operator Anglo” SRL și necesitate calculării unei penalități pentru fiecare zi de întârziere pentru cuantumul mărfurilor ne livrate în cuantum de 0,5%, în temeiul pct. 4.2 al contractului supra enunțat, pentru o perioadă de 95 zile.

Consideră penalitatea invocată, drept neîntemeiată pe motiv că aceasta se referă expres la cazul în care, obligațiile nu au fost efectuate parțial, însă din cele declarate, obligațiile nu au fost executate integral, fapt pentru care deja a fost prevăzută o penalitate la pct. 4.3 al contractului, în mărime fixă. Astfel consideră că creditorul “Operator Anglo” SRL abuzează de drepturile sale, luînd în calcul rezonabilitatea penalităților ce pot fi calculate.

Or, este imposibil de a supra îndatora o persoană, interpretând eronat careva prevederi contractuale sau chiar abuzând de acestea.

Respectiv, în temeiul contractului enunțat, creanța “Demeder-Com” SRL față de “Operator Anglo” SRL constituie suma 4 000 500 lei și 4 000 500 lei – penalități.

De asemenea menționează cu privire la anexarea la materiale cauzei a contractelor de gaj nr. 26/03 din 26 iunie 2015 asupra roadei pentru anul 2015, în cuantum de 2 850 000 lei, că acesta a fost instituit cu termen de scadență la data de 30 octombrie 2015, fapt prevăzut de pct. 1 al contractului de gaj.

Cu referire la anexarea la materiale cauzei a contractelor de gaj nr. 02/07 din 02 iulie 2015 - fiind gajată Combina John Deer, în valoare de 3 400 000 lei, indică că acesta a fost instituit cu termen de scadență la 30 octombrie 2015, fapt prevăzut de pct. 1 al contractului de gaj. Totodată, la materialele cauzei lipsește confirmarea notarială privind instituirea gajului asupra combinei.

Reieșind din prevederile legii cu privire la gaj, atâta timp cât contractele nu

au fost confirmate/înregistrate în registrul de evidență a bunurilor, cele din urmă nu sunt opozabile terților, astfel este imposibil de a valida “Operator Anglo” SRL în calitate de creditor garantat în cadrul procesului de insolvență.

Solicită excluderea creanței a “Operator Anglo” SRL din tabelul definitiv cu titlu de creanță garantată și includerea creanței “Operator Anglo” SRL în tabelul definitiv, cu titlul de creanță de rangul 5 în calitate de creditor chirografar pentru suma datoriei ce constituie 4 000 500 lei, includerea creanței în tabelul definitiv cu titlul de creanță de rangul 6 pentru suma penalităților ce constituie 4 000 500 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 31 mai 2016, contestațiile înaintate de către FPC „Bioprotect” SRL față de creanțele creditorilor ÎM „Zernoff” SRL și „Operator Anglo” SRL și contestația SA „Floarea Soarelui” asupra includerii în tabel a creanțelor ÎCS „Moldova Zahăr” SRL și Rotari Vasile au fost respinse.

La 03 iunie 2016 SA „Floarea Soarelui” a depus recurs nemotivat și la 29 iunie 2016 și recurs motivat împotriva încheierii instanței de insolvență din 31 mai 2016, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a încheierii contestate, în partea respingerii contestației SA „Floarea Soarelui”, soluționând prin decizia problema în fond, excluderea din tabelul definitiv al creanțelor “Demeder-Com” SRL, a creanței ÎCS „Moldova Zahăr” SRL în sumă de 158 717,82 lei, precum și dispunerea corectării tabelului definitiv al creanțelor în sensul diminuării creanței admise în favoarea ÎCS „Moldova Zahăr” SRL cu suma respectivă, dispunerea corectării tabelului definitiv al creanțelor, în sensul excluderii creanței ÎCS „Moldova Zahăr” SRL în sumă de 82 184, 31 lei din rangul creanțelor garantate și validarea cu includerea creanțelor ÎCS „Moldova Zahăr” SRL în sumă de 82 184, 31 lei, în rangul creanțelor chirografare.

Precum și dispunerea corectării tabelului definitiv al creanțelor, în sensul excluderii creanței ÎCS „Moldova Zahăr” SRL în sumă de 21 102, 78 euro, echivalentul a 465 267,76 lei din rangul creanțelor garantate și validarea cu includerea creanțelor ÎCS „Moldova Zahăr” SRL în sumă de 21 102,78 euro echivalentul a 465 267,76 lei în rangul creanțelor chirografare de rang inferior (rangul VI).

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea recurată în partea ce-i privește, considerînd-o în partea dată ilegală.

Invocă în susținerea poziției sale prevederile art. 144 alin. (4) din Legea insolvenței, care indică că sunt aplicabile în acest caz, or există un litigiu, în situația în care urma neapărat să participe ca intervenient BC “Moldindconbank” SA care oneros a cesionat de două ori aceeași creanță, calculând și o penalitate ilegală.

Or, este inadmisibil să-i fie atribuită debitorului aceeași sumă repetat și să-i fie calculată o penalitate de către BC “Moldindconbank” SA care deja nu avea o creanță față de debitor, aceasta fiind cesionată SA „Floarea Soarelui” prin contractul de cesiune a creanței nr. 157 din 06 mai 2015.

În aceste condiții insistă că urma a fi admisă în rangul creanțelor chirografare de rang inferior (rangul VI) suma de 21 102,78 euro echivalentul a 465 267,76 lei, admisă de administrator în rangul creanțelor garantate, cesionată de către ÎCS „Moldova Zahăr” SRL conform contractului de credit nr. 41/14 din 08 mai 2014, din moment ce nu este corect ca o cesionare să transforme penalitățile în creanțe chirografare.

La 05 iulie 2016 FPC „Bioprotec” SRL a depus recurs împotriva încheierii instanței de insolabilitate din 31 mai 2016 în partea prin care a fost respinsă contestația privind cererea de validare a creditorului “Operator Anglo” SRL și recurs împotriva încheierii instanței de insolabilitate din 31 mai 2016 privind respingerea contestației împotriva cererii de validare a creditorului ÎM „Zernoff” SRL.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea instanței de insolabilitate în partea contestată, considerînd drept neîntemeiată poziția instanței de insolabilitate în partea respingerii contestației înaintate împotriva creanței depuse de “Operator Anglo” SRL.

Susține că în conformitate cu situația faptică, creditorul “Operator Anglo” SRL a înaintat spre validare suma de 15 117 889,5 lei, de către administrator fiind admise spre validare 9 217 152 lei.

Reiterează că suma datoriei de 9 217 152 lei, a fost admisă în tabelul definitiv, la capitolul creditor garantat, cu încălcări, or, instanța de insolabilitate nu a ținut cont că conform contractelor de gaj nr. 02/07 din 02 iulie 2015 fiind gajată Combina John Deer, în valoare de 3 400 000 lei și contractul de gaj nr. 26/03 din 26 iunie 2015, asupra roadei pentru anul 2015, în cuantum de 2 850 000 lei, au fost instituite cu termen de scadență la data de 30 octombrie 2015, conform pct. 1 al contractelor.

În motivarea recursului împotriva încheierii instanței de insolabilitate din 31 mai 2016 privind respingerea contestației împotriva cererii de validare a creditorului ÎM „Zernoff” SRL a invocat dezacordul cu încheierea în partea recurată, considerînd-o în această parte neîntemeiată și nefondată.

Susține că instanța de insolabilitate a interpretat eronat normele legale la adoptarea soluției contestate în special 142 alin. (8) al Legii insolabilității.

Astfel invocă că instanța de insolabilitate la respingerea contestației înaintate de FPC „Bioprotec” SRL, nu a ținut cont că însăși majorarea presupusă a fi întemeiată a creanței factice a creditorului ÎM „Zernoff” SRL, impune o îndatorare majorată artificial a debitorului “Demeder-Com” SRL.

Consideră concluzia instanței în sensul enunțat eronată, neîntemeiată și lipsită de suport juridic.

În același context subliniază că conform contractului nr. 10/3 din 10 martie 2015 și acordul adițional nr. 1, de către ÎM „Zernoff” SRL a fost avansată suma de 4 500 lei, în acest sens fiind livrate în adresa acestuia 1 301,87 tone de grâu la prețul de 1500 lei/t, urmînd a fi livrate și 636,79 tone de floarea-soarelui la prețul de 4000 lei/t, conform pct. 2 al acordului nr. 1 din 03 august 2015 iar, conform contractului nr. 16/3 din 16 martie 2015 și acordul adițional nr. 1, de către ÎM „Zernoff” SRL a fost avansată suma de 2 500 000 lei, în acest sens fiind livrate în adresa acestuia 580,13 tone de orz la prețul de 1600 lei/t, 392,94 tone de floarea-soarelui (livrate doar 315,95 tone) la preț de 4000 lei/t, conform pct. 2 al acordului nr. 1 din 03 august 2015.

La capitolul dat mai invocă că, în temeiul contractelor supra enunțate, creanța “Demeder-Com” SRL față de ÎM „Zernoff” SRL constituie suma de 2 855 187 lei.

Studiind motivele recursurilor în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Floarea Soarelui”, întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea încheierii primei instanțe în partea contestată și restituirea

pricinii în partea dată spre rejudecare și recursul declarat de FPC „Bioprotec” SRL neîntemeiat și care urmează a fi respins ca fiind depus cu omiterea termenului de prescripție, cu menținerea încheierii recurate din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvabilității.

Conform art. 1 alin. (4) Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Aceleași prevederi sunt stipulate și la art. 8 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în conformitate cu care hotărârile și încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

După cum denotă actele cauzei, încheierea Curții de Apel Bălți, prin care au fost respinse contestațiile înaintate de către FPC „Bioprotec” SRL față de creanțele creditorilor ÎM „Zernoff ” SRL și „Operator Anglo” SRL, a fost emisă la 31 mai 2016.

Or, prin prisma normelor enunțate, este cert că termenul de declarare a recursului împotriva încheierii menționate a expirat la 15 iunie 2016.

Cu toate acestea, recursurile împotriva acestei încheieri a fost declarate de către FPC „Bioprotec” SRL numai la 05 iulie 2016, respectiv în afara termenului legal de 15 zile prevăzut de art. 8 al Legii insolvabilității.

Este de menționat că recurentul nu a invocat nici un motiv, în sensul art. 116 CPC, care ar justifica neîndeplinirea actului de procedură în termen și ar constitui temei pentru repunerea recursului în termen.

Or, din sensul art. 116 alin.(1) și (3) CPC rezultă că, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

De altfel, recurentul FPC „Bioprotec” SRL fiind prezent la ședința din 31 mai 2016 și fiind la curent cu soluția adoptată, urma să întreprindă toate măsurile necesare, după cum sugerează jurisprudența CEDO (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a contesta în termen hotărârea judecătorească. Acest drept este dedus și din prevederile art. 56 al. (3) CPC, care indică că participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de

aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

La fel și art. 61 al. (1) CPC prevede că, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

În această ordine de idei este cert că, depunând cererile de recurs împotriva încheierii primei instanțe în afara termenului legal, FPC „Bioprotect” SRL a demonstrat o neglijență a drepturilor sale procedurale stipulate în legislația națională.

La caz, Colegiul notează că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanța de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

Astfel, pentru considerentele menționate și având în vedere faptul că recurentul FPC „Bioprotect” SRL, fără motive întemeiate, a depus cererile de recurs în afara termenului legal, fără a solicita repunerea acestora în termen, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursurile declarate de SRL „Bioprotect” ca tardive.

Concomitent, instanța de recurs constată că SA „Floarea Soarelui” s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 31 mai 2016, la 03 iunie 2016, în termen.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

După cum rezultă din actele cauzei, prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 15 martie 2016, s-a constatat insolvabilitatea SRL „Demeder-Com” din raionul Floresti, satul Prajila, cod fiscal 1002602002812 și s-a intentat procesul de insolvabilitate în privința acesteia.

Prin aceeași hotărâre a fost desemnat în calitate de administrator al insolvabilității, Gavriș Nicolae, deținătorul autorizației nr. 95 din 14 ianuarie 2015, stabilit termenul-limită de înregistrare a cererii de admitere a creanțelor, în vederea întocmirii tabelului definitiv 18 aprilie 2016 și propus creditorilor garanți de a preciza neîntârziat bunurile asupra cărora dețin un drept de preferință, data ședinței de validare a creanțelor a fost stabilită pentru 27 aprilie 2016, ora 10.00 în incinta Curții de Apel Bălți, str. Ștefan cel Mare 54.

La 15 aprilie 2016, Rotari Vasile a înaintat cerere de admitere și validare a creanțelor în sumă de 528 068,14 lei cu titlu de creanță chirografară față de debitor.

La 18 aprilie 2016, Întreprinderii cu Capital Străin „Moldova Zahăr” Societate cu Răspundere Limitată (ÎCS „Moldova Zahăr” SRL) a înaintat o cerere de validare a creanțelor garantate cu suma de 9 573 299,58 lei, 158 717,82 lei și 447 613, 14 euro.

La 19 aprilie 2016, ÎM „Zernoff” SRL a înaintat cerere de admitere a creanței în sumă de 16 755 002,07 lei în calitate de creanță garantată.

La 19 aprilie 2016, SRL „Operator Agro” a înaintat cererea de admitere a creanțelor în sumă de 15 117 889,50 lei în calitate de creanță garantată.

Iar la 21 aprilie 2016, de către administratorul insolvenței SRL „Demeder-Com” a fost întocmit și prezentat tabelul definitiv al creanțelor împotriva patrimoniului debitorului și conform tabelului, creanțele ÎCS „Moldova Zahăr” SRL și Rotari Vasile au fost admise integral, iar creanțele ÎM „Zernoff” SRL și SRL „Operator Agro” au fost admise parțial, numai în partea sumei de bază.

Tot actele cauzei atestă că la 25 aprilie 2016, SA „Floarea Soarelui” a înaintat contestație cu privire la creanțele creditorului ÎCS „Moldova Zahăr” SRL.

La 26 aprilie 2016, SA „Floarea Soarelui” a înaintat o contestație cu privire la creanțele creditorului Rotari Vasile admise de către administratorul insolvenței în tabelul definitiv al creanțelor.

La 26 aprilie 2016, FPC „Bioprotect” SRL a înaintat o contestație asupra tabelului definitiv al creanțelor în partea ce ține de creditorii „Operator Agro” SRL și ÎM „Zernoff” SRL.

Drept urmare, prin încheierea Curții de Apel Bălți din 31 mai 2016, contestațiile înaintate de către FPC „Bioprotect” SRL față de creanțele creditorilor ÎM „Zernoff” SRL și „Operator Agro” SRL și contestația SA „Floarea Soarelui” asupra includerii în tabel a creanțelor ÎCS „Moldova Zahăr” SRL și Rotari Vasile au fost respinse.

Din conținutul recursului declarat rezultă că recurentul SA „Floarea Soarelui”, invocă dezacordul cu încheierea nominalizată numai în partea, prin care contestațiile sale au fost respinse.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii menționate în raport cu criticele formulate în recurs și materialele cauzei, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile raportului juridic litigios, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră încheierea instanței de insolvență în partea contestată neîntemeiată și care urmează a fi casată reieșind din următoarele.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

Conform art. 5 alin. (2) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța de insolvență dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvență, a litigiilor ce țin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolvență va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederile art. 140 alin. (1) al Legii insolvenței, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță.

Conform art. 141 alin. (1) și (3) al aceleiași legi, cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, cu excepțiile stabilite la art. 19. La cerere se anexează documentele justificative din care

izvorăsc creanțele și actele de constituire de garanții.

Potrivit art. 142 alin. (1) și alin. (7) al Legii insolvenței, creanțele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvenței, sau de lichidator, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii necontestate în termenele prevăzute de legi speciale. O creanță se înscrie în tabel ținându-se cont atât de suma datorată efectiv, cât și de dobânda corespunzătoare sau de penalitatea, sau de orice alt accesoriu calculat pînă la data deschiderii procedurii, așa cum rezultă din actele depuse la dosar.

Conform art. 144 alin. (1)-(4) și (6) și (7) ale Legii insolvenței, debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolvenței/lichidator în tabelul definitiv. Contestațiile se depun în scris la instanța de judecată care examinează cazul de insolvență cu cel puțin 3 zile înainte de data ședinței fixate pentru examinarea valabilității creanțelor incluse în tabelul definitiv.

Instanța de insolvență soluționează contestațiile în ședință de validare sau în cadrul unei alte ședințe speciale, cu citarea contestatorului, a creditorului care deține creanța contestată, dacă acesta nu este chiar contestatorul, a administratorului insolvenței/lichidatorului și a oricărei alte părți interesate, după caz.

Dacă la examinarea contestației se constată existența unui litigiu de drept, instanța de insolvență admite contestația printr-o încheiere motivată, care poate fi atacată cu recurs de către creditorul a cărui creanță nu a fost validată. În acest caz, creanța se radiază din tabel, iar creditorul a cărui creanță nu a fost validată este în drept să intenteze proces separat de confirmare a creanței sau de preluare a procesului pendinte. Creanțele față de care au fost admise contestațiile se iau în calcul la elaborarea planului de distribuție intermediară prin rezervarea lor din masa debitoare, în condițiile stabilite la art. 152.

Iar, potrivit prevederilor art. 144 alin (8) din Legea insolvenței, după expirarea termenului de depunere a contestațiilor prevăzut la alin.(2) și pînă la încetarea procesului, orice parte interesată poate face contestație împotriva trecerii unei creanțe sau a unui drept de preferință în tabelul creanțelor în cazul descoperirii unui fals sau unei erori esențiale care au determinat admiterea creanței sau a dreptului de preferință, precum și în cazul descoperirii unor titluri hotărâtoare necunoscute pînă atunci.

În interpretarea corectă a normei enunțate este de înțeles că o contestație în sensul de acordul cu trecerea unei creanțe sau a unui drept de preferință în tabelul creanțelor poate fi depusă după expirarea termenului de depunere a contestațiilor prevăzut la alin.(2) și pînă la încetarea procesului, doar în cazul în care a fost descoperit un fals sau o eroare esențială, care au determinat admiterea creanței, aspecte care trebuie a fi probate prin probe veridice și pertinente.

Analizînd textele normelor enunțate în raport cu situația din cauză este de reținut că concluziile instanței de insolvență în sensul netemeinicii contestațiilor formulate de SA „Floarea Soarelui” asupra creanțelor ÎCS „Moldova Zahăr” SRL și Rotari Vasile, admise de către administratorul insolvenței în tabelul definitiv al creanțelor debitorului insolvent SRL „Demeder-Com”, sunt expuse într-o formă evazivă și incertă, neavînd putere de convingere.

Or, instanța de insolvență nu s-a expus nici într-un mod asupra motivelor invocate de creditorii SA „Floarea Soarelui”, privind dezacordul cu tabelul definitiv al creanțelor în partea contestată.

Altfel spus, respingând contestațiile SA „Floarea Soarelui” instanța s-a rezumat la constatarea că creanța ÎCS „Moldova Zahăr” corect a fost acceptată drept una garantată, întrucât aceasta a fost garantată prin contractul de gaj nr. 41/14 “a” din 08 mai 2014 și contractul de ipotecă nr. 3260 din 28 martie 2014, creditorii fiind îndreptățiți să-și satisfacă creanța ce constă din capitalul împrumutat, dobânzile și cheltuielile aferente din contul bunului gajat, fără însă a supune unor aprecieri obiective și multiaspectuale motivele invocate de creditorul-contestatar în dezacordul cu creanțele admise și fără a le oferi un răspuns explicit.

Cu referire la includerea penalităților, instanța de judecată a reținut că acestea au fost cesionate, creanța fiind admisă în temeiul contractelor, dar nu a fost calculată după întocmirea contractelor, precizând că cu atât mai mult că contractele la care a făcut referire SA „Floarea Soarelui” nu au fost contestate și nici anulate respectiv, administratorul neavând nici un drept la modificarea lor în sensul micșorării sumelor, sume ce nu au fost contestate de debitor.

Instanța de recurs conchide că pentru stabilirea temeiniciei sau netemeiniciei contestațiilor înaintate de SA „Floarea Soarelui” asupra creanțelor admise în tabelul definitiv al creanțelor debitorului ÎCS „Moldova Zahăr” instanța de judecată urmează să dea apreciere apariției creanțelor ultimilor, admise de către administratorul insolvenței în tabelul definitiv al creanțelor debitorului, precum și natura juridică a acestor creanțe.

Prin urmare, se constată că instanța de insolvență nu a verificat circumstanțele invocate de creditorii SA „Floarea Soarelui” drept temei al pretențiilor înaintate.

Instanța de recurs consideră că anume aprecierea acestor circumstanțe constituie un moment determinant pentru justa soluționare a contestațiilor înaintate de SA „Floarea Soarelui”, deoarece legea imperativă stabilește că cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, iar la ea se anexează documentele justificative din care izvorăsc creanțele (art. 141 alin. (1) și (3) din Legea insolvenței).

Mai mult ca atât, creanțele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvenței, sau de lichidator, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii necontestate în termenele prevăzute de legi speciale, iar administratorul insolvenței/lichidatorul va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanța de insolvență și a documentelor depuse și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe (art. 142 alin. (1) și (4) din Legea insolvenței).

În acest context, încheierea în partea recurată înserează concluzii contradictorii.

Or, SA „Floarea Soarelui”, la înaintarea contestațiilor, a invocat șir de pretenții în susținerea creanțelor pretinse, care însă nu și-au găsit reflectare în încheierea recurată și nici nu au fost indicate motivele de respingerea acestora.

Pe de altă parte, în situația constatării unui litigiu de drept, instanța de insolvență urma să admită contestația printr-o încheiere motivată, și în acest caz,

creanța se radiază din tabel, iar creditorul a cărui creanță nu a fost validată este în drept să intenteze proces separat de confirmare a creanței sau de preluare a procesului pendinte, așa cum expres prevede art. 144 alin. (4) al Legii insolvențabilității.

Pornind de la prevederile normelor de drept menționate, instanța de recurs conchide că pentru stabilirea temeiniciei sau netemeiniciei contestației înaintate SA „Floarea Soarelui”, asupra creanței ÎCS „Moldova Zahăr” validate la rangul creanțelor garantate, situația de fapt din cauză ar fi trebuit cercetată de către instanța de insolvențabilitate prin prisma cel puțin a obligațiilor părților ce rezultă din contractele enunțate.

Aceasta deoarece, unul din argumentele de bază adus de contestatorul SA „Floarea Soarelui” este faptul că în temeiul contractului de cesiune a creanței garantate nr. 158 din 06 mai 2015, încheiat între BC „Moldindconbank” SA (în calitate de cedent), SA „Floarea Soarelui” (în calitate de cesionar) și SRL „Demeder-Com” (în calitate de debitor), BC „Moldindconbank” SA a cesionat în favoarea SA „Floarea Soarelui” creanța sa garantată, în conformitate cu contractul de credit nr. 75/1 din 28 martie 2014, în sumă de 6 324 463, 56 lei. Totodată, menționează și faptul că a achitat suma de 6 250 000 lei la data încheierii contractului și ulterior la 19 aprilie 2016 suma rămasă de 74 463,56 lei, precizând însă că în această perioadă nu a primit din partea BC „Moldindconbank” SA nici o notificare privind suma restantă sau penalitatea necesară a fi achitată conform contractului de cesiune.

În același context subliniază SA „Floarea Soarelui” că cu toate acestea contrar prevederilor legale, BC „Moldindconbank” SA, în condițiile în care contractul de cesiune nr. 158 din 06 mai 2015 nu a fost reziliat, a cesionat repetat, dar deja către ÎCS „Moldova Zahăr” suma de 76 533,51 lei, conform contractului de credit nr. 75/1 din 28 martie 2014, cesionat deja către SA „Floarea Soarelui”. Respectiv diferența dintre suma de 74 463,56 lei cesionată de către SA „Floarea Soarelui” și suma de 76 533, 51 lei cesionată către ÎCS „Moldova Zahăr” de 20690,95 lei, reprezintă comisionul calculat ilegal de către BC „Moldindconbank” SA de la momentul cesiunii către SA „Floarea Soarelui” și cel al cesiunii către ÎCS „Moldova Zahăr”.

Astfel, susține SA „Floarea Soarelui” că BC „Moldindconbank” SA a cesionat repetat creanța care deja a fost cesionată în totalitate către SA „Floarea Soarelui” în baza contractului de cesiune a creanței nr. 158 din 06 mai 2015 deținută de BC „Moldindconbank” SA față de debitor conform contractului de credit nr. 75/1 din 28 martie 2014, către ÎCS „Moldova Zahăr” conform aceluiași contract de credit, prin contractul de cesiune a creanțelor nr. C-01 din 05 aprilie 2016.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că instanța de insolvențabilitate a omis să verifice legalitatea și temeinicia tuturor obiecțiilor înaintate de participanții la proces. În acest caz, instanța de recurs reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți.

În condițiile enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursurile declarate de SRL „Bioprotect” ca fiind depuse cu omiterea termenului de prescripție și a admite recursul SA „Floarea Soarelui” în sensul declarat, de a casa încheierea Curții

de Apel Bălți din 31 mai 2016, în partea în care au fost respinse contestațiile înaintate de SA „Floarea Soarelui”, și de a restitui pricina în partea dată spre rejudecare.

Totodată, reieșind din faptul că în rest încheierea primei instanțe din 31 mai 2016 nu a fost contestată, instanța de recurs este în imposibilitate de a se pronunța asupra legalității încheierii în această parte.

În conformitate cu art. 427 lit. a), lit. b), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se resping recursurile declarate de SRL „Bioprotect” ca fiind depuse cu omiterea termenului de prescripție.

Se admite recursul declarat de SA „Floarea Soarelui”.

Se casează parțial încheierea Curții de Apel Bălți din 31 mai 2016, în partea în care au fost respinse contestațiile înaintate de SA „Floarea Soarelui”, și în partea dată pricina se remite la Curtea de Apel Bălți pentru rejudecare.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat